

[Dorte Bennedsen]

opstå den mindste tvivl til efteråret på dette punkt.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Til hr. Tinning kan jeg sige ganske klart, at jeg, hvis dette forslag ikke bliver vedtaget, selvfølgelig vil falde tilbage på det meget fornuftige oplæg, som oprindelig forelå, og som jo fuldstændig svarede til to af de tre skitser, den tidligere regering lagde frem for et år siden.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige, at jeg ikke håber, det betyder, at jeg intet må foretage, at alt sættes i stå. Jeg håber, at denne orientering om videre beslutninger kan komme betydelig tidligere end til efteråret, for nu skal der altså handles, hvis vi ikke skal komme endnu et år for sent med disse ting.

Tinning (VS):

Undervisningsministeren sagde det ikke selv helt tydeligt, men det, undervisningsministeren sagde, må jo forstås sådan, at undervisningsministeren, hvis dette beslutningsforslag ikke bliver vedtaget, vil vende tilbage og søge den humanistiske basisuddannelse nedlagt.

Hvad sker der, når undervisningsministeren forsøger at få den humanistiske basisuddannelse nedlagt? Det behøver vi ikke gætte om, det ved vi, for det forsøgte ministeren for nogle måneder siden. Der sker det, at et flertal bestående af socialdemokratiet, det radikale venstre, socialistisk folkeparti og venstresocialisterne siger: den går ikke. Så må undervisningsministeren på den igen, for realiteten i dette er jo ikke, at der lige pludselig ikke er noget flertal for at bevare den humanistiske basisuddannelse, fordi dette beslutningsforslag ikke bliver vedtaget. Selvfølgelig er der det, og det har der været hele tiden, og det har ministeren taget konsekvensen af for længst. Nej, det interessante er, at man i dag via udsendelsen af vejledningsavisen reelt har lagt sig fast på tallet 95. Dertil siger socialistisk folkeparti: det er klart uacceptabelt, dertil siger hr. Ole Vig Jensen: det har jeg ikke rigtig nogen mening om, og dertil siger socialdemokratiet vel: nå, eller sådan noget. Men realiteten er jo, at hvis de tre partier gik til undervisningsministeren og sagde: vi vil ikke have 95, vi vil have 100, nej, vi vil ikke have 100, vil have 105, ville

undervisningsministeren blive nødt til at følge med hele vejen op, indtil dette flertal ikke gad lave det lille nummer mere. Det er det, der er sagen. Nok har undervisningsministeren indført mange nye, særprægede adfærdformer i dansk politisk liv, men der er dog et skridt til dette først at udsende en vejledningsavis vel vidende, at det ikke går, fordi man nu nok kan nedlægge den humanistiske basisuddannelse alligevel, og så trække vejledningsavisen tilbage, men så finde ud af, at den går alligevel ikke, og så udsende en ny vejledningsavis. Jeg ved ikke, hvor mange der tror på det, og nok kan undervisningsministeren ind imellem præstere noget, som på forhånd må anses for at være usandsynligt, men det dér, det er jo direkte. . . ja, det overstiger min fantasi, og det siger som bekendt ikke så lidt.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Vejledningsaviser har ingen retsskabende effekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges, idet 68 stemte for, 59 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til undervisningsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om registrering af fonde.
(Fremsat 13/4 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Jørgen Jensen (S):

Dette lovforslag er en udløber af debatten den 4. marts 1983, hvor vi debatterede spørgsmålet om fonde i al almindelighed og erhvervsmæssige fonde. Reelt var der en positiv indstilling til selve lovgivningen, men

[Hans Jørgen Jensen]

man var i tvivl om, hvorvidt man kunne nå at færdigbehandle de to lovforslag, og derfor enedes vi om, at justitsministeren skulle fremkomme med et særligt lovforslag om registrering af fonde, og det er altså det lovforslag, vi her har til behandling.

Det lovforslag, som ministeren nu fremsætter, er i henseende til datoer fuldt og helt i overensstemmelse med det, vi talte om, nemlig at loven skulle træde i kraft så hurtigt som muligt, idet der foreslås, at det bliver den 1. juni 1983, og at registreringen skal være tilendebragt den 1. oktober 1983.

Administrationen tænkes placeret i justitsministeriets familieretsdirektorat, hvilket vel vil være rimeligt og fornuftigt.

Den foreslåede registrering skal omfatte fondens formål og økonomiske forhold, idet man ser bort fra visse mindre fonde og fonde, der i forvejen er undergivet offentligt tilsyn.

Vi kan anbefale forslaget til hurtig udvalgsbehandling, men dog med det forbehold, at vi vil sammenholde det med vores eget forslag, som var mere omfattende med hensyn til registreringen. Det er ikke sikkert, det betyder noget særligt, men det kan vi se på i udvalget.

I øvrigt vil jeg stille et enkelt spørgsmål til justitsministeren. I bemærkningerne til lovforslaget står der:

»Såfremt dette forslag om registrering vedtages, vil folketinget i næste folketingssamling have den nødvendige tid til og et bedre grundlag for at vurdere behovet for lovgivning på området.«

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad der lægges i disse bemærkninger. Vi forstod debatten og justitsministerens indlæg således, at vi var enige om, at der skulle lovgives på dette område. Måske betyder det ikke noget, at bemærkningerne er formuleret sådan, som de er, men jeg vil bare gerne have sikkerhed for, hvad der menes med det.

Hagen Hagensen (KF):

Det undrer nok ikke, at jeg vil takke justitsministeren for at have fremsat dette forslag om registrering af fonde. Det er i overensstemmelse med, hvad jeg sagde under første behandling af det private lovforslag om en fondslovgivning, nemlig at jeg ville mene, at registrering af alle fonde var nødvendig,

forinden man kunne gå videre med spørgsmålet om, i hvilket omfang og på hvilken måde der skulle lovgives om fonde og derunder også, i hvilket omfang der bliver tale om at beskatte fonde.

Det blev fulgt op af andre, ikke mindst nævnte hr. Bernhard Baunsgaard det under den debat, og justitsministeren tilkendegav, at han for sit vedkommende fandt, det var en rimelig måde at gøre det på. Derefter skete der det, at retsudvalget som sådant bad justitsministeren om at udarbejde det lovforslag, vi nu har til behandling. Vi siger tak for, at det er sket, for jeg tror, vi hermed vil få et grundlag for senere hen at kunne komme igennem med en fondslovgivning, som også vi finder er rimelig og rigtig.

Men vi skal have det bedst mulige grundlag for at gøre det, og uanset hvor godt udvalget har gjort sit arbejde, og uanset hvor omfattende og tilbundsående betænkningen kan være, så erkender den selv, at den egentlig mangler det grundlag, som skabes igennem dette lovforslag. Om det måtte gå igennem tinget – hvad jeg stærkt regner med det vil gøre – får man derigennem det egentlige grundlag, nemlig viden om, hvor mange fonde der er, og hvad de i princippet går ud på.

Jeg synes, det er naturligt, at justitsministeren også har søgt at indskrænke omfanget af de spørgsmål, der stilles, og det, der skal registreres, mest muligt, men ikke mere, end at man alligevel opnår at få så meget at vide, at man kan danne sig et begreb om tingene. Derfor er det også muligt at nå det inden for den relativt korte frist, der er sat for anmeldelse af fonde.

I øvrigt har jeg ingen bemærkninger til forslaget som sådant, og jeg skal nøjes med at sige, at vi anbefaler det til hurtig gang igennem udvalget og vedtagelse i tinget.

Anders Poulsen (V):

Fondsbetænkningen har jo tidligere været berørt under de drøftelser, vi har haft her i folketinget, nemlig i forbindelse med første behandling af de forslag, der er fremsat på dette område, og ved de lejligheder har jeg givet udtryk for, at det var en mangel i folketingets arbejde, at vi ikke havde et klart overblik over det område, vi her skulle lovgive for. Derfor hilser vi fra venstres side med

[Anders Poulsen]

tilfredshed det af justitsministeren fremsatte lovforslag om registrering af fonde.

Jeg skulle måske minde om, at også flere af fondsudvalgets medlemmer har givet udtryk for, at de opfattede det som et minus i deres arbejdsopgave, at der ikke forelå en sådan klar oversigt over antallet af fonde, deres beskaffenhed, hvilke interesseområder de repræsenterede osv.

Jeg synes også, det er rigtigt ved denne lejlighed at give udtryk for, at socialdemokratiet tilsyneladende presser tingene lidt meget frem på dette område. Der er som bekendt et forslag til behandling i erhvervsudvalget, der er et i retsudvalget, og der er også et beslutningsforslag om beskatning af fonde i skatte- og afgiftsudvalget, og jeg tror derfor, det vil være hensigtsmæssigt for at få udført arbejdet på dette område, at vi tog den en lille smule med ro og nu fik tilvejebragt den fornødne oversigt over hele området, og det får vi jo netop ved at gennemføre denne registrering.

Jeg vil ligesom hr. Hagen Hagensen takke det radikale venstre, fordi de så stærkt tidligere her i folketinget har understreget det rigtige i, at vi fik gennemført denne registrering. Jeg kunne måske som et lidt fromt ønske samtidig sige, at vi også håber, vi får tid til at trække vejret lidt og afvente registreringen – se, hvor vi er henne – inden vi træffer beslutninger med hensyn til beskatning af fonde.

Der kan måske være grund til at pege på, at vi på et område som folkekirkens selvejende institutioner osv. kan komme ind i en lidt vanskelig afgrænsning, når kapitalkravet som i det foreliggende lovforslag er sat til 50.000 kr. Jeg er naturligvis opmærksom på, at disse er undtaget fra registreringspligten, men der er altså en lang række selvejende institutioner osv., som er lidt vanskeligt definerbare, og derfor vil jeg allerede her ved første behandling udtrykke en vis betænkelighed ved, om vi på dette specielle område stiller lidt for stramme krav ved registreringen.

I øvrigt kan jeg på venstres vegne give tilslutning til det foreliggende forslag.

Inger Harms (SF):

Ligesom vi var over for det nylig fremsatte lovforslag nr. L 132 er vi i socialistisk folkeparti også positive over for det her forelig-

gende lovforslag, da vi finder det nødvendigt med en lovregulering på området. At det så foreløbig kun er blevet til et lovforslag om registreringen, er der jo ikke noget at gøre ved. Vi håber, at der kommer en lovgivning for resten af området så snart som muligt.

Vi er i SF godt tilfredse med, at ministeren har fulgt opfordringen til at fremskynde registreringen af fonde. Jeg står dog uforstående over for, hvorfor fonde der har en egenkapital på under 50.000 kr., ikke skal registreres. Det må da være tilfredsstillende at have en oversigt over, hvad der findes af disse små fonde, og hvor meget det drejer sig om i kroner og øre. Arbejdet med registreringen må da være ens, hvad enten fondene er på 200.000 kr. eller på 45.000 kr.

I lovforslag nr. L 132 var der en passus om, at fondene selv skulle betale omkostningerne ved bl. a. registreringen. Denne mangler, så vidt jeg kan se, i dette nye lovforslag, men det er måske meningen, at staten skal påtage sig omkostningerne. Jeg vil finde det rimeligt, om fondene selv betaler; aktieselskaber betaler jo også selv for registrering m.v.

Som tidligere sagt er vi positive over for forslaget, men vi vil gerne have svar på de spørgsmål, jeg her har stillet.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal begynde med at slå fast, at fremskridtspartiet ikke synes, det er nogen god idé, at hver lille detalje i samfundet er registreret og ført til protokols, men derefter skal jeg sige til de mennesker, der nu vil have denne lovgivning gennemført, at det dog er meget rimeligere end at gennemføre lovforslagene nr. L 132 og nr. L 133 på nuværende tidspunkt. Så hvis der er nogen, der har været presset til at vælge det mindste af to onder, må vi kvittere for situationen ved at sige, at vi har fuld forståelse for det, og derfor er det heller ikke min opgave her at komme og sparke justitsministeren, måske snarere tværtimod. Vi har set situationen, og hvordan den udvikler sig. Vi kan også se, at der ikke er noget behov for, at vi deltager i en afstemning vedrørende dette lovforslag, for vi ønsker overhovedet ikke lovgivning på området. Derfor kan jeg sige, at fremskridtspartiet har til hensigt at stemme imod lovforslaget, som det foreligger, og at vi naturligvis også

[Askjær Jørgensen]

politisk vil gøre, hvad vi kan for, at øget lovgivning på området bliver forhindret.

Den påbegyndte udvalgsbehandling af lovforslagene nr. L 132 og nr. L 133 har vist, at vi har ret i den vurdering, vi gav udtryk for, nemlig at dette er et stort område, hvor samfundet ikke kan være tjent med, at man farer hurtigt frem. Vi har netop i et andet udvalg i dag hørt om et lille område, hvor det drejer sig om at gennemføre skrapere kontrol med skattesnyderi. Dér har den socialdemokratiske regering haft en færdig betænkning liggende i 2½ år, uden at man har sat noget i værk. Det må dog siges at være et område, man kender – skattekontrolforanstaltningerne må man da kende. På dette meget nyere og langt større område kommer der nu en betænkning, og så skulle vi stå model til, at socialdemokratiet finder på, at betænkningens ordlyd ekspres skal gennemføres ved lov! Derfor vil jeg gerne sige til det radikale venstre, at jeg er meget tilfreds med, at det radikale venstre medvirker til, at der bliver lagt en fornuftigere rytme i folketingets arbejde med lovgivning om fonde og beskatning af disse.

Birgith Mogensen (CD):

CD kan tilslutte sig justitsministerens forslag til lov om registrering af fonde. Vor begrundelse er, at en sådan lov og dens realisering er den eneste måde, hvorpå vi kan belyse og definere den enkelte fondsdannelses egenart og formål.

En registrering af alle fonde minus de under punkt 3. a. i justitsministerens bemærkninger nævnte er absolut nødvendig, hvis vi senere skal kunne formulere og vedtage en lov, hvor et vidt forskelligt grundlag for eventuel beskatning eller afgiftspålæggelser af visse fonde skal kunne danne basis for en retfærdig bedømmelse af sådanne beslutninger. Derfor vil CD stemme for lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke justitsministeren for, at dette lovforslag kom frem nu, og jeg håber på, at vi får det vedtaget og får det igennem retsudvalget meget hurtigt. Det er klart, at de oplysninger, der er ønsket heroppefra, og dem, der eventuelt yderligere måtte ønskes, skal besvares, men ellers håber jeg, vi kan gøre det meget

hurtigt. Når jeg ønsker, det skal ske så hurtigt, er det, fordi vi netop i formiddags i skatte- og afgiftsudvalget afgav betænkning indeholdende en opfordring til skatteministeriet om at gå i gang med overvejelser om, hvordan vi skal udarbejde en lov om beskatning af fonde, og dette er jo den nødvendige forudsætning for, at man kan færdigudarbejde et sådant forslag fra skatteministeriets side. Det er derfor, det er så glædeligt, det er kommet nu, og at vi forhåbentlig kan få det vedtaget hurtigt.

Wilhelm (VS):

VS ser selvfølgelig meget gerne en gennemførelse af registrering af fonde – det har vi arbejdet på i årevis. Da vi fik lovforslaget, var der en modsætning mellem den skriftlige fremsættelse og forslaget, idet undtagelserne i fremsættelsestalen gjaldt for fonde med under 20.000 kr. i egenkapital og i selve forslagens tekst 50.000 kr., og dér ville vi selvfølgelig have valgt de 20.000 kr. Desværre er der i mellemtiden kommet en rettelse til fremsættelsestalen, så der nu insisteres på de 50.000 kr. begge steder. Jeg synes ikke, det er nogen specielt god idé, og vi vil gerne under udvalgsarbejdet have oplyst, om det er virkelig risikabelt at sætte grænsen ved 20.000 kr. Jeg kunne godt forestille mig, at man med en egenkapital på 50.000 kr. kan kontrollere langt større kapitaler, og at det derfor er en undtagelse for virkelig væsentlige fondsdannelser i kraft af deres indflydelse osv., hvis vi beholder denne grænse. Det er en af de ting, vi gerne vil have kigget på.

Jeg ser med tilfredshed, at man i forhold til det forslag fra socialdemokratiet, vi tidligere behandlede, har accepteret en af vores indvendinger, nemlig at der ikke var nogen grund til at give 6 måneder til at besvare registreringsønskerne i, og de seks måneder ville forhindre, at man kunne lave en fondsbeskatning med virkning fra 1. januar 1984. Det har man nu nedsat til 4 måneder med den begrundelse at det bl.a. er af hensyn til sommerferien. Det vil vi gerne acceptere for denne ene gangs skyld.

Til gengæld synes jeg, det er helt umotiveret, at man så også siger 4 måneder for fonde, der oprettes senere, eller for fonde, der senere kommer over den egenkapitalgrænse, vi nu måtte blive enige om. Dér er ikke no-

[Wilhelm]

gen motivering med sommerferie eller noget som helst andet, og derfor synes jeg, en måned må være mere end rigeligt for disse senere registreringer. Der er hverken ophobning i justitsministeriets fondsregistreringsafdeling, sommerferie eller noget andet, der kan motivere, at det også skal være 4 måneder for disse kommende registreringers vedkommende.

Det helt afgørende er selvfølgelig lovforslagets § 3, hvor justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om registrering, herunder om benyttelse af en særlig blanket til anmeldelsen. Det er alt, hvad der står i selve lovforslaget om registreringens indhold, altså om, hvilke oplysninger man vil have fremskaffet. Derfor er det selvfølgelig med særlig interesse, vi har læst, hvad der står i bemærkningerne til denne § 3, og vi er tilfredse med, at ministeren dér siger, at det er hans hensigt at bruge en blanket, og at få alle de oplysninger, han opremser dér. Dem skal jeg ikke gentage her, men blot sige, at vi er tilfredse med, at man i hvert fald har taget det med.

Men hvor det drejer sig om oplysningerne om overskud, henlæggelser og uddelinger, hvor der kun står, at man vil have tallene fra det seneste regnskabsår, mener vi, at forudsætningen for at få et virkelig godt overblik over fondenes betydning og virke er, at man ikke tager et enkelt tilfældigt regnskabsår, nemlig det seneste regnskabsår, men at man for disse tre oplysningers vedkommende i hvert fald tager de sidste fem år.

Vi synes egentlig også, at det for at give et middel til retshåndhævelsen på skatteområdet ville være nyttigt, når vi nu foretager registreringen, ikke bare at få at vide, hvad uddelingerne har været i størrelse, men også, til hvem disse uddelinger er gået, for der har jo ikke været nogen som helst regler om indblik eller kontrol på disse områder, og når vi nu endelig er ved at få det, ville det være rimeligt at tage det med og få at vide, til hvem disse uddelinger er gået.

Jeg vil gerne understrege, at der foreligger et flertalsforslag, som vil blive vedtaget inden sommerferien, og som pålægger regeringen at udarbejde et beskatningsforslag, således at man ikke behøver at afvente dette registreringsresultat, idet vi på grundlag af registreringen til oktober kan vide, hvor mange penge det drejer sig om. Med dette beskatnings-

forslag, som giver regeringen bestemte opgaver at arbejde med allerede fra omkring 4. juni 1983, kombineret med dette registreringsforslag, mener jeg, det må være muligt at lave en fondsbeskatning, der får virkning fra 1. januar 1984, hvis ikke regeringen på en eller anden måde obstruerer det.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der har jo næsten udelukkende været vilje over for forslaget, og det glæder selvfølgelig altid den, der fremsætter det. Alle ordførere undtagen én var tilhængere af denne lovgivning, og når fremskridtspartiet ikke ønskede den, forstod jeg på hr. Askjær Jørgensen, var det af principielle grunde, idet man dog betragtede den som et fremskridt i forhold til, hvad der i øvrigt har været drøftet i denne forbindelse.

Jeg vil gerne takke for de fremsatte bemærkninger, herunder også for ideen til at gøre det på den måde, og for henvendelsen fra retsudvalget om at fremsætte et forslag; jeg synes, det viser et rigtigt og fornuftigt samarbejdsmonster, når folketinget gerne vil have fat i en sag.

Jeg skal ikke her gå ind på de enkelte bemærkninger, der er blevet fremsat, men skal alene sige til hr. Hans Jørgen Jensen, der stillede spørgsmålet om bemærkningerne til lovforslaget, at det, der er sagt dermed, er, at folketinget skal have den nødvendige tid til at vurdere behovet for lovgivning. Dermed mener jeg, at vi, når vi får disse oplysninger frem og får dem registreret, bedre end i dag kan svare på de spørgsmål, der kan stilles – og flere af dem er jo stillet af de to udvalg, der behandler lovforslagene. Når der tales om et bedre grundlag, er det for så vidt det samme: i stedet for at skulle besvare noget efter, skal vi sige antagelser, får vi nu et konkret grundlag for det.

Flere har været inde på, at man gerne vil behandle det foreliggende forslag hurtigt, og det vil jeg også gerne opfordre til. Vi skal jo have truffet nogle aftaler med Datacentralen for at kunne få registreringen i gang på den korte tid, der er til at lægge det til rette i, og derfor vil jeg være taknemlig for, at man behandler lovforslaget så hurtigt som muligt.

Det er heller ikke sådan, det vil jeg gerne sige i anledning af hr. Wilhelms bemærkninger – at der er lukket af, fordi man ikke har

[Justitsministeren]

fået alt med i første omgang. Vi kan på grundlag af den bemyndigelse, der er i lovens § 3, anmode om mere. Men vi må se det skema, vi sender ud, i sammenhæng med den korte frist, der bliver givet. Det i sig selv taler for, at man skal stille enkle og klare spørgsmål til besvarelse. Hvis der så senere skulle vise sig at være behov for flere oplysninger, kan man kode det ind på et senere tidspunkt.

Må jeg sige om bundgrænsen, at jeg kan selvfølgelig ikke sige, at det netop skal være den grænse, men jeg mener, det er nødvendigt at have en grænse, for det tjener ikke noget som helst formål at indkalde oplysninger om fonde med en ganske lille kapital. Dem kan der findes mange af. Vi ved faktisk ikke noget om, hvor mange der er. Men vi ved, der er mange små private fonde til udmærkede formål, hvor det ville være fuldstændig meningsløst, hvis de skulle have ulemghed med nu og i fremtiden at indsende oplysninger.

Når vi har valgt de 50.000 kr., er det for at undtage f.eks. gravstedslegater. Hvis disse fonde er sådan indrettet, at de giver legater over længere tid, kan de, der skal ordne boet, ikke altid få en aftale med de pågældende kirkegårdsbestyrelser, men er nødsaget til at opretholde en fond, hvis den skal dække en periode, der f.eks. strækker sig over 20 år, og testamentet har stillet krav om, at der hen sættes beløb til det. Derfor kan der meget vel være fonde af den slags, der i hvert fald nærmer sig de 50.000 kr., og vi har altså lagt vægt på, at man ikke får medtaget fonde af den karakter. Jeg tror, enhver vil indrømme, at det ville være ganske meningsløst, hvis de skulle fylde op i et register.

Dette lovforslags forhåbentlig snarlige vedtagelse bør logisk føre til, at de to lovforslag om fonde og erhvervsdrivende fonde, der var til 1. behandling i marts, og som nu behandles i henholdsvis retsudvalget og erhvervsudvalget, ikke vedtages i denne samling. Det forhindrer ikke behandlingen af dem, og vi har som nævnt fået en række spørgsmål til justitsministeriet fra begge udvalg – og udvalgene er selvfølgelig velkomne til at komme med spørgsmål – men jeg vil dog sige, at jeg tror, man har mere interesse i at komme med spørgsmålene på et senere tidspunkt. Vi får bedre muligheder for at give ordentlige svar, hvis vi får denne regi-

strering igennem, og derfor vil jeg henstille, da der alligevel ikke kommer en færdig lovgivning – det ville være ganske ulogisk, hvis den skulle komme i denne samling – at vi nu får gjort dette arbejde og så koncentrerer os om det videre arbejde med eventuelle andre lovforslag på et senere tidspunkt.

Det forslag, der er behandlet i skatteudvalget – jeg skal ikke komme ind på en drøftelse af dets indhold, det har jeg heller ikke noget med at gøre – giver i allerhøjeste grad, hvis man vil videre med den sag, behov for de oplysninger, der kan fremskaffes gennem denne registrering af fonde.

Jeg siger tak for en venlig behandling.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil for en sikkerheds skyld vende tilbage til det spørgsmål, jeg stillede. Såfremt forslaget vedtages, vil folkettinget i næste samling have den nødvendige tid til på et bedre grundlag at vurdere behovet for lovgivning på området.

Jeg synes, justitsministeren med sine afsluttende bemærkninger sagde noget om en eventuel lovgivning på området. For os er der ingen tvivl om, at det er meget rart at have et godt grundlag. Det vil fremkomme, når vi får registreringen af fondene og ser omfanget af dem, formålene med dem, den kapital, der ligger i dem osv. Men det skulle meget nødig føre til, at spørgsmålet om selve lovgivningen, ikke mindst på de erhvervsdrivende fondes område, blev udsat i meget lang tid. Derfor vil jeg godt høre, hvad justitsministeren helt konkret mener med de sidste bemærkninger.

Jeg håber, vi vil være i stand til at gennemføre denne lovgivning umiddelbart i efteråret, når vi har fået samlet de oplysninger, der skal til, sådan at de lovforslag, der er fremsat om almindelige fonde og erhvervsdrivende fonde, hurtigt kan komme til at virke.

Hagen Hagensen (KF):

De lige gjorde bemærkninger gør det, om ikke nødvendigt, så i hvert fald ønskeligt for mig at understrege, at også vi gerne ser en eller anden form for lovgivning om fonde, men vi tvivler på, om den skal deles op på den måde, som man har gjort det med de to lovforslag: ét, der gælder for dem, man kal-

[Hagen Hagensen]

der erhvervsdrivende, og ét for alle andre fonde. Vi finder, der er overgange af den ene og den anden art, som måske gør det naturligt at have en registrering, sådan som vi får den nu, som grundlag for det, vi skal gå videre med.

Og så vil jeg føje til, at jeg har svært ved at forstå, hvorfor der skal være en særlig lovgivning for erhvervsdrivende fonde, al den stund alt, en fond driver af erhverv, allerede er undergivet beskatning under de nuværende forhold. Men der skulle for mig at se, når vi får samlet materialet, være et godt grundlag for at finde frem til en almindelig fondslovgivning, og ud fra den kan vi så gå videre med eventuelle ændringer af skatte-regler.

Askjær Jørgensen (FP):

Det var også hr. Hans Jørgen Jensens bemærkninger, der gav mig lyst til at sige noget mere. Det har naturligvis pint mig, at jeg ikke følte, at vi i erhvervsudvalget var i stand til at levere noget, som var rimeligt. Jeg synes, vi manglede et grundlag at bevæge os på, hvis der skulle gøres et teknisk og sagligt forsvarligt arbejde med det lovforslag, der foreligger om erhvervsdrivende fonde. Det er så uigennemskueligt, hvor meget der er, hvordan det virker, hvor stor en skattemængde der er tale om i det hele, men hvis hr. Hans Jørgen Jensen vil læse, hvad jeg startede med i mit betænkingsbidrag til beslutningsforslaget i skatte- og afgiftsudvalget, vil han se, at fremskridtspartiet også har den holdning, at alle virksomheder skal behandles ens. Vi kan ikke afvise, at det kan være nødvendigt at finde ud af en måde at få fat i erhvervsdrivende fonde på, sådan at de kan blive behandlet og beskattet på samme måde, som man beskatter erhvervsvirksomheder, hvis de er privat drevet eller drevet på almindelig selskabsvis. Det, der skiller vandene, er, at socialdemokratiet og nogle partier, der hjælper, vil tromle alt for hurtigt frem i denne sag.

Ellers tror jeg sådan set, man kan ende med at snakke sig til rette. Jeg er helt enig med hr. Hagen Hagensen i dette: på basis af den betænkning, der foreligger, er vi ikke overbevist om at det er rigtigt uden videre at vedtage de to lovforslag. Vi synes, det ville være ganske uforsvarligt. Derfor vil jeg sige,

at dette slutter heldigvis med, at vi får startet op i en fornuftigere arbejdsrytme, og det var det, jeg kvitterede for i mit første indlæg.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne sige til hr. Hans Jørgen Jensen: når vi taler om at have den nødvendige tid til at se på lovgivningen, skal det ses i modsætning til den korte tid, vi ville have haft, hvis vi skulle have gennemført det i denne samling, og vi er jo enige om, at vi finder, det er en bedre fremgangsmåde at få registreringen først, og at det logisk må føre til, at de to lovforslag udsættes.

Med hensyn til, hvad der skal ske i næste samling, har jeg bare villet være forsigtig og villet se på de forhandlinger, der kan komme på grundlag af det materiale, vi fremskaffer. Der er ikke tale om nogen ny indstilling. Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling af det socialdemokratiske forslag, der blev fremsat. Vi regner med en lovgivning, men jeg har altså ikke villet gå ind på enkeltheder i den forbindelse, fordi vi netop igennem registreringen vil skabe grundlaget for udformningen af den lovgivning, der skal komme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Den fg. formand (Povl Brøndsted):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Forhøjelse af beløbsgrænsen for

[Den fg. formand]

småaktiver og pristalsregulering af forbedringsudgifter). (Lovforslag nr. L 111).

Skatte- og afgiftsudvalget har endvidere afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger. (Gennemførelse af regeringens 4 pct.s ramme på afskrivningsområdet, suspension af pristalsreguleringen i indkomståret 1983). (Af Rahbæk Møller (SF) og Wilhelm (VS)). (Lovforslag nr. L 173).

Skatte- og afgiftsudvalget har endelig afgivet betænkning over:

Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en fondsbeskatningslov. (Af Lyketoft (S), Rahbæk Møller (SF), Bernhard

Baunsgaard (RV) og Wilhelm (VS)). (Beslutningsforslag nr. B 53).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 26. april 1983 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.43
